

32.)

A Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság

útján

Alkotmánybíróság

részére

1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG ÉRKEZTETŐ IRODA 5.	
Ügyszám: IV/ 00 199 - 0 / 2021		KEZDŐIRATON:	
Érkezett: 2021 FEBR 01.		ÉRKEZÉS MÓDJA: <u>POSTÁN / E-MAILLEN /</u> GYŰJTŐLÁDA:	
Példány: 1	Kezelőiroda: 21	ÉRK: 2020 -12- 2 1	
Melléklet: db		PÉLDÁNY: 1 / 2 SZ. /	
		MELLÉKLET: <u>nos</u> / MÓTÖR: <u>tb</u>	
		ÜGYSZÁM:	
		UTÓIRATON:	

elsőfokú ítélet ügyszáma: 15.B.XVI.11.102/2016/16.

megismételt eljárásban a másodfokú ítélet ügyszáma: 29.Bf.10.722/2019/21.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, a Dr. Szabó Krisztián egyéni ügyvéd jogi képviselővel eljáró

indítványozó (a továbbiakban: Indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. törvény 27. §-a** alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 29.Bf.10.722/2019/21. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét** (megismételt eljárásban született másodfokú ítélet), és azt az **Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.**

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló tényállás az alábbiak szerint összegezhető.

Handwritten mark

Az indítványozó nyugdíjas belgyógyász szakorvos, akit az [REDACTED] 2014. február 28. napján kelt megbízási szerződéssel ügyeletes orvosi feladatok ellátásával bízott meg, többek között a [REDACTED] szám alatti fióktelepen. Az ügyeletes orvos feladatát képezi orvosi ellátás nyújtása a rendelőben, illetve a beteg otthonában.

Egy magánszemély 2014. április 19. napján 11 óra 18 perc körüli időben felhívta a [REDACTED] ügyeletes orvost és élettársa részére ügyeleti ellátást igényelt. Erről a hívásról az alapügy II. rendű vádlottja (akinek egészségügyi szakközépiskolai érettségi végzettsége van) nem értesítette az indítványozót, mint ügyeletes orvost, hanem maga adott telefonos tanácsadást a magánszemély bejelentő számára. Az alapügy II. rendű vádlottja sem a hívásról, sem a tanácsadásról nem készített feljegyzést, arról az indítványozó nem szerzett tudomást, melyet a jogerősen megállapított tényállás is minden kétséget kizáróan tartalmaz.

A magánszemély bejelentő 2014. április 19. napján 22 óra 14 perckor ismételtén hívta az ügyeletes orvost, és ismételtén ügyeleti ellátást kért az egyre rosszabbul levő élettársa részére. Az indítványozó erről a hívásról szerzett először tudomást, és a hívás alapján 22 óra 40 perckor érkezett ki a helyszínre, ahol megvizsgálta a beteget, és kórképként migrént állapított meg, továbbá a diagnózisnak megfelelő gyógyszeres kezelésben részesítette, azonban a kórházba szállításáról nem rendelkezett.

A magánszemély bejelentő 2014. április 20. napján 5 óra 14 perckor telefonon ismét ügyeleti ellátást kért, mert az élettársának állapota egyre rosszabbodott. Az alapügy II. rendű vádlottja erről a bejelentésről sem értesítette az indítványozót, hanem közölte a bejelentővel, hogy majd 8 óra után telefonáljon ismét, mert „nem arra vannak, hogy egy nap kétszer kimenjenek”.

A tényállásból is egyértelműen megállapítható módon tehát a bejelentő magánszemély összesen három alkalommal kért orvosi ügyeleti ellátást, azonban ezek közül az indítványozó (az alapügy I. rendű vádlottja) kizárólag egyetlen, a második hívásról szerzett tudomást.

Jelen alkotmányjogi panasz az alapügy II. rendű vádlottjának jogerősen megállapított büntetőjogi felelősségét nem érinti.

2014. április 20. napján 10 óra 1 perckor a bejelentő magánszemély élettársát mentővel a [REDACTED] kórházba szállították, ahol 2014. április 21. napján 11 óra 30 perckor agytörzsi beékelődés következtében elhunyt. Ezt követően az elhunyt személy élettársa feljelentést tett, és az indítványozóval (valamint a II. rendű vádlottal) szemben büntetőeljárás indult.

Az indítványozó tanúvallomásában kifejtette: megítélése szerint a rendelkezésére álló információk alapján alaposan és kellő gondossággal járt el, a beteggel jól lehetett kommunikálni, aki a helyszínen tartózkodás alatt az ágyból is felkelt, továbbá sem az első, sem pedig az utóbb bekövetkezett harmadik telefonhívásról nem volt tudomása.

Az ügyben **elsőfokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.XVI.11.102/2016/16. számú ítéletében** megállapította az indítványozó (valamint a II. rendű vádlott) büntetőjogi felelősségét foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt, és az indítványozót 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú ítélet megállapításai szerint *„az igazságügyi orvosszakértők nem tudták egyértelműen megállapítani a közvetlen veszélyhelyzet kezdő időpontját, valószínűvé tették, hogy a kórfolyamat már az első telefonhíváskor fennállt”,* továbbá a vádlottak *„mulasztással mindketten hozzájárultak a sértettnél kialakult egészséget, testi épséget közvetlenül veszélyeztető helyzet, állapot rosszabbodásához.”* (elsőfokú ítélet, 26. oldal). Mindez pedig azt jelenti, hogy *„a vádlottak által a sértettnek biztosítható szakszerű orvosi segítség elmaradása a korábban már megindult kórfolyamat miatti közvetlen veszélyhelyzetet fokozta”* (elsőfokú ítélet, 27. oldal).

A **másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 29.Bf.10.269/2017/6. számú ítéletével** az elsőfokú ítéletet a bűnügyi költségre és a bűnjelekre vonatkozó részében megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

1.3. A Fővárosi Törvényszék ítéletével szemben az indítványozó nyújtott be felülvizsgálati indítványt, arra hivatkozással, hogy az ítélet a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg az indítványozó bűnösségét. A felülvizsgálati indítvány kifejtette: a következetes bírói gyakorlat szerint a büntetőjogi felelősséget a foglalkozási szabályok megszegésének ténye önmagában még nem alapozza meg, szükséges az is, hogy a szabályszegés és a bekövetkezett eredmény között okozati összefüggés legyen (pl. EBH2007.1680). Amennyiben az eredmény a szabályszegés nélkül is bekövetkezett volna, az okozati összefüggés nem állapítható meg, és annak hiányában bűncselekmény az elkövető terhére nem írható. A Fővárosi Törvényszék ítéletének megállapítása szerint *„nem kizárható, hogy már az első hívásnál fennállt az életveszély, s a sértett halálához vezető okfolyamat már akkor elindult”* (5. oldal, 5. bekezdés). Az indítványozó ehhez képest csak több, mint 10 órával később (a második hívás alkalmával) szerzett tudomást a beteg állapotáról, továbbá *„a beteg állapotában a kórfolyamat már nem volt visszafordítható, azonban a vádlottak mulasztásaikkal a veszélyhelyzetet nem enyhítették”* (5. oldal, 7. bekezdés), miközben *„nagy valószínűséggel a sértett élete nem lett volna megmenthető”* (6. oldal, 3. bekezdés). A felülvizsgálati indítvány hangsúlyozta, hogy csak akkor tényállásszerű a cselekmény, ha a közvetlen veszélyhelyzet elhárítható lenne, de erre a foglalkozási szabályszegéssel összefüggésben nem kerül sor (Kúria Bfv. 63/2017/5., Kúria Bfv. 187/2017/7., BH.2016.9.230), okozati összefüggés hiányában az indítványozó vonatkozásában a bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg.

A **Kúria Bfv.I.193/2019/8. számú végzésével** a Fővárosi Törvényszék ítéletét az indítványozóra vonatkozó részében hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Törvényszéket új másodfokú eljárás lefolytatására utasította. A Kúria végzésében elfogadta az indítványozó

érvelését, és rögzítette: „Az elkövető szabályszegő magatartása és az eredmény – jelen esetben a közvetlen életveszély – között okozati összefüggésnek kell fennállnia; **nem valósul meg a bűncselekmény – okozati összefüggés hiányában –, ha az eredmény nem a terheltnek felróható magatartás következtében jön létre.**” (Kúria végzése, 5. oldal).

A Kúria rögzítette: „Mivel az irányadó tényállás nem tartalmazta kétséget kizáró módon a [REDACTED] I. rendű terhelt foglalkozási szabályt szegő cselekménye és a sértettnél kialakult életveszély közötti okozati összefüggést, az irányadó tényállás belső ellentmondásai és emiatt az esetleges anyagi jogi szabálysértés miatt a felülvizsgálat keretében nem volt lehetséges a törvénynek megfelelő határozat meghozatala.” (Kúria végzése, 5. oldal).

1.4. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a megismételt másodfokú eljárásban 2020. október 14. napján kelt **29.Bf.10.722/2019/21. számú ítéletében** a Pesti Központi Kerületi Bíróság elsőfokú ítéletét az indítványozó tekintetében megváltoztatta, és az indítványozót büntetés kiszabása helyett, intézkedésként, próbára bocsátotta, a próbaidő tartamát pedig kettő (2) évben határozta meg.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolása megállapította, hogy „a sértett életveszélyes állapota nem kizárhatóan már az első telefonhívást megelőzően kialakulhatott, a sértett koponyagödri térfoglalása – mint sorsszerű szervi megbetegedés – nem cáfolhatóan erre az időre már olyan mértékű lehetett, hogy életét nagy valószínűséggel az érdemi terápiás kezelés sem menthette volna meg. **Az I. r. vádlott foglalkozási szabályszegése és a bekövetkezett halálos eredmény között okozati összefüggés nem állapítható meg.**” (Fővárosi Törvényszék ítélete, 5. oldal, Indokolás [22]). Ezt megerősíti az ítélet [50] bekezdése is: „**A szakértők egybehangzó nyilatkozata értelmében azonban néhai sértett halála és a terhelt fentebb hivatkozott mulasztása közötti ok-okozati összefüggés nem állapítható meg, ugyanis nem kizárt, hogy a sértett halála a rosszullétkor alkalmazott azonnali szakszerű orvosi ellátás esetén is bekövetkezett volna.**”

A Fővárosi Törvényszék ítéletének [34] pontja teljesen nyilvánvalóvá teszi ugyanakkor, hogy a Fővárosi Törvényszék megítélése szerint (szemben a Törvényszéket egyébként kötelező Kúria végzésével, továbbá szemben az irányadó és következetes bírói gyakorlattal, valamint szemben lényegében valamennyi forgalomban levő Btk.-kommentárral) az indítványozó büntetőjogi felelőssége okozati összefüggés hiányában is megállapítható. („Fennállt-e ok-okozati összefüggés a szakmai szabályszegés és néhai sértett halála között; nemleges válasz esetén az I. r. vádlott mulasztásával a tőle függetlenül kialakult életveszélyes állapotot tovább rontotta-e.”). Ennek megfelelően **a Fővárosi Törvényszék megállapította az indítványozó büntetőjogi felelősségét** egy olyan eredmény bekövetkezése miatt (a sértett halála), amely **a Fővárosi Törvényszék ítéletében is rögzített módon, a szakértők egybehangzó nyilatkozata alapján nem áll ok-okozati összefüggésben az indítványozó magatartásával, miközben** mind a Kúria irányadó végzése, mind a bírói gyakorlat, mind a Büntető Törvénykönyv

kommentárjai teljesen egyértelműen, **mérlegelést nem tűrő módon rögzítik, hogy a bűncselekmény megállapíthatóságának feltétele az ok-okozati összefüggés megléte.**

Ezen megállapítások az indítványozó álláspontja szerint nem egyszerűen csak az irányadó bírói gyakorlat és a Kúria végzésének figyelmen kívül hagyásának tekinthetők (amelyek önmagában „csupán” törvénysértések és ekként az Alkotmánybíróság eljárását nem alapozzák meg, ellenben lehetőséget teremtenek az indítványozó számára újabb felülvizsgálati indítvány benyújtására), hanem egyfelől olyan nyilvánvalóan önkényes, *contra legem* és a józan ész követelményével ellentétes megállapítások, amelyek sértik az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített jogát**, másfelől pedig olyan magatartás miatt állapították meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, amely magatartás a hatályos magyar jogszabályok szerint nyilvánvalóan nem tekinthető bűncselekménynek, megsértve ezáltal az indítványozó **XXVIII. cikk (4) bekezdésében foglalt jogát** is.

Az indítványozó külön is kiemeli, hogy abban a kérdésben, hogy ok-okozati összefüggés hiányában megállapítható-e az indítványozó büntetőjogi felelőssége, **az eljáró bíróságot semmilyen mérlegelési szabadság nem illeti meg**, az ok-okozati összefüggés fennálltára (pontosabban annak hiányára) vonatkozóan pedig az indítványozó maradéktalanul egyetért a jogerős ítélet megállapításaival. Ennek megfelelően **az indítványozó jelen ügyben nem a bíróság mérlegelési, bizonyíték-értékelési vagy tényállás-megállapítási szerepének felülbírálatát kéri az Alkotmánybíróságtól, hanem az ítélet egy olyan elemére tekintettel állítja annak alaptörvény-ellenességét, mely elem tekintetében a bíróságnak nem volt mérlegelési lehetősége.**

Mindezen szempontokra figyelemmel az indítványozó megítélése szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete **nem egyszerűen csak törvénysértő** (amely önmagában a Kúria eljárását indokolná), hanem **nyilvánvaló mértékben alaptörvény-ellenes**, ezért az indítványozó újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása helyett (mely az Alkotmánybíróság eljárása kezdeményezésének nem előfeltétele) az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtását határozta el.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó **jogorvoslati lehetőségeit kimerítette**, a megismételt másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék által meghozott 29.Bf.10.722/2019/21. számú ítéletével szemben felülvizsgálati kérelemmel nem élt, az ítélet jogerős.

Az indítványozó kifejezetten úgy nyilatkozik, hogy az ügyben **nincs folyamatban felülvizsgálati vagy perújítási eljárás.**

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül nyújtható be. A Fővárosi Törvényszék 29.Bf.10.722/2019/21. számú ítéletét **2020. november 03. napján vette át az indítványozó jogi képviselője**, ekként az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőt az indítványozó megtartotta.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Abtv. 27. § (2) bekezdése értelmében „Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,

b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy

c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.”

Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz benyújtását megelőző eljárásban az indítványozó **i.r. vádlottként szerepelt, az ítélet pedig az indítványozóra rendelkezést** (két év próbára bocsátást) **tartalmaz**, ekként az indítványozó az Abtv. 27. § (2) bekezdésének megfelelően érintettnek minősül, ugyanis **saját peres eljárásával összefüggésben nyújtotta be alkotmányjogi panaszát.**

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-ának megfelelően az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be, mely feltételek vagylagos jellegűek.

Az indítványozó megítélése szerint **az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételei** (a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség esete) **mind az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, mind a XXVIII. cikk (4) bekezdésével összefüggésben megállapíthatóak**, az alábbiak szerint.

a) Az indítványozó álláspontja szerint azáltal, hogy a Fővárosi Törvényszék részben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság új eljárásra utasító végzésében foglaltakkal szemben, részben az irányadó bírói gyakorlattal szemben, részben a Büntető Törvénykönyv kommentárjával szemben anélkül állapította meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, hogy a bekövetkezett eredmény és az indítványozó magatartása között az ok-okozati összefüggés

nem állapítható meg, az ítélet **az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sérti**, az alábbiak szerint:

- **egyfelől**, az eljáró bíróság ítéletében nem adott számot arról, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott végzésének kifejezett rendelkezése ellenére miért tartja megállapíthatónak az indítványozó büntetőjogi felelősségét, azaz **miért nem tekinti irányadónak a Kúria végzését az eljárása során (indokolási kötelezettség megsértése)**;
- **másfelől**, az a bírói jogértelmezés, amely nem csupán a Kúria felülvizsgálati végzésével, hanem az azzal teljes mértékben egybevágó irányadó bírói gyakorlattal és jogszabályi kommentárral is ellentétes, nyilvánvalóan az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési tartományt túllépő, **nem csupán *contra legem*, hanem *contra constitutionem* ítéletnek tekinthető** egy olyan kérdésben, ahol **a bíróságot mérlegelési lehetőség egyébként nem illeti meg** (az ok-okozati összefüggés fennállása esetén a cselekmény tényállásszerű, és az indítványozó büntetőjogi felelősségre vonásának e körben nincs akadálya; ok-okozati összefüggés hiánya esetén azonban a cselekmény nem tényállásszerű, és az indítványozó felelősségre vonása e körben semmilyen körülmények között nem lehetséges).

b) Az indítványozó álláspontja szerint továbbá azáltal, hogy a Fővárosi Törvényszék egy olyan bűncselekmény elkövetéséért állapította meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, mely bűncselekménynek egyértelmű feltétele az ok-okozati összefüggés fennállta (mely még ha esetleg bármely okból vitatható is lett volna, azt a Kúria mint felülvizsgálati bíróság új eljárásra utasító végzése minden kétséget kizáróan megerősítette), és mely esetben maga a Fővárosi Törvényszék rögzíti az ítéletében, hogy az ok-okozati összefüggés a jelen ügyben nem állapítható meg, az indítványozó Alaptörvény **XXVIII. cikk (4) bekezdésében** foglalt jogát is sérti azáltal, hogy egy **olyan magatartás miatt állapította meg az indítványozó büntetőjogi felelősségét, mely magatartás a hatályos Büntető Törvénykönyv alapján nyilvánvalóan nem minősül bűncselekménynek.**

Ebben a körben az indítványozó külön is kiemeli: nem vitatja (sőt, éppen ellenkezőleg, teljes mértékig elfogadja) a Fővárosi Törvényszék ítéletének azon megállapítását, hogy az indítványozó magatartása és a bekövetkezett eredmény (a sértett halála) között nem áll fenn ok-okozati összefüggés. Az indítványozó érvelése szerint az **törvényértelmezési, bizonyíték-értékelési szakkérdésnek tekinthető** (és ekként az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik), **hogy egy konkrét, egyedi ügyben az ok-okozati összefüggés fennáll-e vagy sem.** Abban az esetben azonban, **ha maga a bíróság ítéli meg úgy, hogy az ok-okozati összefüggés nem áll fenn, ellenben az okozati összefüggés fennállása a bűncselekmény elkövetésének feltétele, úgy ezt követően a bíróságot már semminemű mérlegelés nem illeti meg abban a kérdésben, hogy az indítványozó elkövette-e a kérdéses bűncselekményt vagy sem.**

c) Az indítványozó megítélése szerint a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (4) bekezdése a *lex generalis* és *lex specialis* viszonyában állnak egymással. Az Alkotmánybíróságnak már kialakult gyakorlata van abban a kérdésben, hogy az önkényes, *contra legem* jogértelmezés mely esetben érheti el az alaptörvény-ellenesség szintjét a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben. Ugyanakkor az Alaptörvény hatályba lépését követően az Alkotmánybíróság még nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy **hogyan viszonyul egymáshoz a XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdése**, valamint **a *contra constitutionem* jogértelmezés szintje azonos-e a XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmét állító panaszok esetében a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben kialakított gyakorlattal**, mely kérdések az Abtv. 29. §-a szerinti **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek is minősíthetők**.

A fentiekre figyelemmel az indítványozó megítélése szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vagylagos feltételei közül

- **„a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség” feltétele mind az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, mind az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése vonatkozásában teljesül;**
- továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (4) bekezdése egymáshoz való viszonya és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben kialakított **teszt XXVIII. cikk (4) bekezdésére való alkalmazhatósága pedig** (az Alaptörvény hatályba lépését követően született releváns határozat hiányában) **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek is tekinthető.**

Mindezen szempontokra figyelemmel az indítványozó kéri az alkotmányjogi panasz befogadását és érdemi elbírálását.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az indítványozó az Alaptörvény alábbi rendelkezéseinek sérelmét állítja.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítványozó

- **elsődlegesen** az Alaptörvény **XXVIII. cikk (4) bekezdésének** sérelme miatt;
- **másodlagosan** az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdésének** sérelme miatt, a döntés **tartalmának *contra constitutionem* jellege** miatt;
- és **harmadlagosan** az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének** sérelme miatt, az **indokolási kötelezettség elmulasztása** miatt

kéri a Fővárosi Törvényszék ítéletének megsemmisítését. Az alábbiakban ugyanakkor **(az egyes érvek logikai egymásra épülése miatt) az indítványozó a fentiekől eltérő sorrendben ismerteti** a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességével kapcsolatos **érveit**.

1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme

1.1. Az indokolási kötelezettség megsértése

1.1.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlata

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {például: 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie, és nem minden egyes részletre {például: 3354/2020. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [25]}, továbbá önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {például: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

1.1.2. Az alaptörvény-ellenesség indokolása az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatára tekintettel

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzése az indítványozó büntetőjogi felelőségének megállapíthatóságával összefüggésben az alábbiakat rögzíti: „Az *elkövető szabályszegő*

magatartása és az eredmény – jelen esetben a közvetlen életveszély – között okozati összefüggésnek kell fennállnia; **nem valósul meg a bűncselekmény – okozati összefüggés hiányában –, ha az eredmény nem a terheltnek felróható magatartás következtében jön létre.**” (Kúria végzése, 5. oldal). A Kúria csupán azért nem tudta meghozni a törvénynek megfelelő határozatot, mert „az irányadó tényállás nem tartalmazta kétséget kizáró módon a [REDACTED] ndű terhelt foglalkozási szabályt szegő cselekménye és a sértettnél kialakult életveszély közötti okozati összefüggést.”

A Fővárosi Törvényszék ítélete ehhez képest egyfelől azt rögzíti, hogy „A szakértők egybehangzó nyilatkozata értelmében azonban néhai **sértett halála és a terhelt fentebb hivatkozott mulasztása között ok-okozati összefüggés nem állapítható meg**, ugyanis nem kizárt, hogy a sértett halála a rosszullétkor alkalmazott azonnali szakszerű orvosi ellátás esetén is bekövetkezett volna.” (Indokolás [50]), másfelől pedig **ok-okozati összefüggés hiányában is megállapíthatónak tartja az indítványozó büntetőjogi felelősségét**, ha „az I. r. vádlott mulasztásával a tőle függetlenül kialakult életveszélyes állapotot tovább rontotta.” (Indokolás [34]).

A Fővárosi Törvényszék ítélete ugyanakkor **semminemű indokolást nem tartalmaz abban a kérdésben, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletében miért tér el a Kúria mint felülvizsgálati bíróság iránymutatásától**, ekként az indítványozó jelen esetben nem egyszerűen az indokolás nem megfelelő mélységét, hanem ebben **az ügy eldöntése szempontjából alapvető jelentőségű kérdésben az indokolás teljes hiányát sérelmezi**.

Az indítványozó szerint **ezen formai hiányosság már önmagában is kellő alkotmányos indokul szolgál a támadott bírói döntés megsemmisítésére**, azonban az indítványozó (az előzőekben kifejtetteknek megfelelően) kéri, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság **elsődlegesen ne formai, hanem tartalmi okokból állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék ítéletének alaptörvény-ellenességét**.

1.2. A *contra constitutionem* jogértelmezés, mint a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

1.2.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlata

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a *contra legem* jogalkalmazás kivételesen alaptörvény-ellenesnek (*contra constitutionem*) is minősülhet {elsőként: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, legutóbb például: 24/2020. (X. 15.) AB határozat, Indokolás [35]}. A *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás ugyanakkor önmagában nem alapozza meg az alaptörvény-ellenességet, ehhez az kell, hogy a *contra legem* jogalkalmazás egyben az Alaptörvénnyel is ellentétes legyen (*contra constitutionem*) {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]}.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség; a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján

kell meghoznia. Ha a törvényeknek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes és nem fér össze a jogállamiság alapelvével {elsőként: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23], legutóbb 3354/2020. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [24]}.

Az Alkotmánybíróság már azt is megállapította, hogy az Alaptörvény 28. cikke és a XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak, ugyanis a jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek {például: 3128/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [25]}. Mindez azt jelenti, hogy a *contra legem* jogalkalmazás akkor válik alaptörvény-ellenessé, ha a jogértelmezés kilép abból az alkotmányos keretből, amelyet maga az Alaptörvény biztosít az ügyben eljáró bíróság számára {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]}.

1.2.2. Az alaptörvény-ellenesség indokolása az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatára tekintettel

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében „[a] bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az indítványozó megítélése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben megállapítható, hogy az eljáró bíróság önkényesen, **nem csupán *contra legem*, hanem *contra constitutionem* módon értelmezte a Büntető Törvénykönyv 165. § (1) bekezdésében foglalt foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés tényállását**, az alábbiak szerint.

a, Az indítványozó ügyében eljáró Kúria, mint felülvizsgálati bíróság kétséget kizáróan rögzítette azt a másodfokú bíróságot új eljárásra utasító végzésében, hogy „*nem valósul meg a bűncselekmény – okozati összefüggés hiányában –, ha az eredmény nem a terheltnak felróható magatartás következtében jön létre.*” Az indítványozó érvelése szerint már önmagában ez a tény egy **olyan kötelező értelmezést tulajdonít a Btk. 165. § (1) bekezdésének, melytől az eljáró bíróság nyilvánvalóan nem térhetett volna el** (és különösen nem tehetett volna ezt meg indokolás nélkül), **ebben a körben a Fővárosi Törvényszéket semmilyen mérlegelési jogkör nem illette meg.**

b, Az indítványozó (jelen alkotmányjogi panasz mellékleteként is becsatolásra kerülő) felülvizsgálati indítványában számos konkrét hivatkozással támasztotta alá, hogy a Btk. 165. § (1) bekezdésének irányadó értelmezése szerint „*ha a közvetlen veszély nem a foglalkozási szabály megszegése folytán, és azok következményeképp jön létre, hanem bármely más okból, a bűncselekmény nem valósul meg.* [Ezzel egyezően: BH 1996/182., 2005.132., BK EBH 2007/1586, BK EBH 2007. 1680., B.29/2012.]” (felülvizsgálati indítvány, 2. oldal) Ezen hivatkozások megalapozottságát mi sem igazolja jobban, mint az a tény, hogy ezt maga a Kúria is megerősítette végzésében. **A Fővárosi Törvényszék ekként jogerős ítéletében nem csak a Kúria végzésétől, hanem az irányadó bírói gyakorlattól is eltért, anélkül, hogy az eltérést bármilyen formában indokolta volna.**

c, Az indítványozó felülvizsgálati indítványában részletesen kifejtette azt is, hogy a Kúria végzése, illetőleg az idézett bírói gyakorlat teljes mértékben egybevág a vonatkozó büntetőjogi dogmatika szabályaival, valamint a Büntető Törvénykönyv irányadó kommentárjával is (lásd különösen a felülvizsgálati indítványban idézett alábbi alapműveket, melyek ebben a kérdésben kivétel nélkül egybehangzó álláspontot képviselnek:

- Görgényi Ilona: Magyar Büntetőjog – Különös rész ismeretek (Miskolc, 2016) 22-24.
- Belovics Ervin (szerk.): Büntetőjog II. Különös rész (HVG ORAC, 2016) 121-125.
- Blaskó Béla (szerk.): Büntetőjog Különös Rész I. (Rejtjel, 2015) 67-72.
- Polt Péter (szerk.): Új Btk. Kommentár 3. kötet, Különös Rész (Budapest, 2013) 177.
- Horváth Tibor – Lévy Miklós (szerk.): Magyar Büntetőjog Különös rész (Wolters Kluwer, Complex, Budapest, 2015) 92-97.

A Fővárosi Törvényszék ekként jogerős ítéletében nem csak a Kúria végzésétől és az irányadó bírói gyakorlattól, hanem valamennyi, a Btk. 165. § (1) bekezdésére vonatkozó kommentártól is eltért, teljesen önkényesen és anélkül, hogy az eltérést bármilyen formában indokolta volna.

Az indítványozó álláspontja szerint az a bírói döntés, amely a Büntető Törvénykönyv valamely rendelkezését részben a Kúria adott ügyben új eljárásra utasító végzésével ellentétesen, részben az irányadó bírói gyakorlattal ellentétesen, részben valamennyi (!) irányadó kommentárral ellentétesen értelmezi, anélkül, hogy bármilyen indokát adná az eltérő értelmezésnek, nyilvánvalóan **olyan önkényes értelmezésnek tekinthető, amely nem egyszerűen csak *contra legem*, hanem az Alaptörvény 28. cikke alapján biztosított értelmezési tartományon is minden kétséget kizáróan kívül esik, önkényes, és ezáltal *contra constitutionem*.**

Az indítványozó ebben a körben ismételtelen megjegyzi: tisztában van azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem tekinthető negyedfokú bírói fórumnak vagy „szuperbíróságnak”, és az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]}. Jelen esetben azonban az indítványozó álláspontja szerint **nem**

egyszerűen egy bírói tévedés történt, amely önmagában legfeljebb *contra legem* és ekként az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső ítéletet eredményezne, hanem teljesülnek azok a „minősítő elemek” is, amelyek az ítéletet annak nyilvánvaló önkényessége miatt *contra constitutionem*, azaz alaptörvény-ellenessé teszik:

- **egyrészt**, a Fővárosi Törvényszék mind a Kúria végzésével, mind az irányadó bírói gyakorlattal, mind az irányadó szakirodalommal **ellentétesen döntött** – amely még önmagában csak *contra legem* ítéletnek minősülne;
- **másrészt** ezt az eltérést annak ellenére **sem indokolta meg**, hogy a Kúria végzése ebben a körben egyértelmű iránymutatást adott – ez már önmagában is elegendő lenne az indítványozó megítélése szerint a bírói döntés megsemmisítéséhez, azonban még csak formai okból;
- **harmadrészt** pedig az indítványozó megítélése szerint különösen súlyossá tesz a fentieket, hogy az indítványozó egy alkalommal már **ugyanebben a kérdésben nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Kúriához**, a Kúria pedig végzésében az indítványozó felülvizsgálati indítványában foglaltakat maradéktalanul elfogadva, annak megfelelően **utasította új eljárásra és új határozat hozatalára a másodfokú bíróságot, melyet a Fővárosi Törvényszék indokolás nélkül, teljes mértékben figyelmen kívül hagyott, és önkényes módon, kifejezetten a Kúria végzésével** (továbbá az irányadó bírói gyakorlattal és kommentárral) **ellentétesen döntött abban a kérdésben, hogy az ok-okozati összefüggés hiánya esetén megállapítható-e az indítványozó büntetőjogi felelőssége.**

Az indítványozó azt is hangsúlyozza, hogy semmilyen formában nem vitatja a Fővárosi Törvényszék ítéletének megállapítását arra vonatkozóan, hogy az indítványozó magatartása és a sértett halála között fennállt-e az okozati összefüggés, ekként az indítványozó szándéka jelen alkotmányjogi panasz benyújtásával semmilyen formában nem vitatja sem a bíróság által megállapított tényállást, sem pedig azt a kérdést, hogy a szakvélemények alapján fennállt-e az okozati összefüggés vagy sem. Ennek megfelelően **az indítványozó nem tényállás-megállapítási, bizonyíték-értékelési, illetőleg szakjogi-törvényértelmezési kérdéseket vitat**, hanem azt, hogy a megállapított tényállásból **a Fővárosi Törvényszék önkényesen, indokolás nélkül, a Kúria kifejezett iránymutatásával ellentétes, ezáltal *contra legem* és egyben (a „minősítő körülményeknek” köszönhetően, a jogsértés súlyosságára tekintettel) *contra constitutionem* döntést is hozott.**

2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésének állított sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése a büntetőeljárások vonatkozásában egyfajta *lex specialis*-nak tekinthető a tisztességes bírósági eljárás *lex generalis* követelményét kimondó XXVIII. cikk (1) bekezdéséhez képest. Jelen ügyben, figyelemmel az alapügy tárgyára, az

indítványozó megítélése szerint nem csupán a XXVIII. cikk (1) bekezdésének, hanem a XXVIII. cikk (4) bekezdésének a sérelme is megállapítható.

Tekintettel arra, hogy az indítványozó megítélése szerint az indítványozó büntetőjogi felelősségének megállapítására egy olyan magatartás miatt került sor, mely a jelenleg hatályos Büntető Törvénykönyv alapján minden kétséget kizáróan nem minősül bűncselekménynek (nem állapítható meg okozati összefüggés az indítványozó magatartása és a sértett halála között, melyet az ítélet is minden kétséget kizáróan rögzít, és mely szempont figyelembevételét követelte meg a Kúria is a megismételt eljárásban), ezért **az indítványozó elsődlegesen az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmére tekintettel kéri a támadott bírói döntés megsemmisítését.**

2.2.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlata

A *nullum crimen sine lege* és *nulla poena sine lege* elveit megfogalmazó XXVIII. cikk (4) bekezdése a jogállamok egyik legnagyobb múltra visszatekintő garanciáját jeleníti meg: az állami büntetőhatalom gyakorlásának korlátját és gyakorolhatóságát övező feltételek előre megismerhetőségének követelményét {3074/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [65]}.

A 167/B/2000. AB határozat a *nullum crimen sine lege* és *nulla poena sine lege* elvek alkotmányos tartalmával kapcsolatosan leszögezte: azokból „nemcsak az államot terhelő azon minimális közjogi (alkotmányos) követelmény fakad, hogy a büntető hatalom gyakorlásának feltételeit – előzetesen – törvényben kell rögzíteni, vagyis a bűncselekményt törvényben kell tiltani és törvényben kell büntetéssel fenyegetni. Az elv érvényesülése azt is megköveteli, hogy a büntetőjogi felelősségre vonás, az elítéltetés és büntetés törvényes és törvényen alapuló legyen.” {ezzel egyezően: 11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77, 86, 87; 35/1999. (XI. 26.) AB határozat, ABH 1999, 310, 315; 18/2000. (VI. 6.) AB határozat, ABH 2000, 117, 120; 57/2001. (XII. 5.) AB határozat, ABH 2001, 484, 501.}.

A 35/1999. (XI. 26.) AB határozat a fentieket [visszautalva a 11/1992. (III. 5.) AB határozatra] akként konkretizálta, hogy „itt tehát nemcsak arról van szó, hogy az állam törvényben tiltja a bűncselekményeket és törvényben büntetéssel fenyeget, hanem **az egyén ahhoz való jogáról van szó, hogy csakis törvényesen ítéljék el (nyilvánítsák bűnössé) és büntetését is törvényesen szabják ki (sújtsák büntetéssel).**”

Az indítványozó megjegyzi továbbá azt is, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése tartalmát tekintve azonos az Emberi Jogok Európai Egyezménye 7. cikkével, mellyel kapcsolatos irányadó gyakorlatát az Alkotmánybíróság a 16/2014. (V. 22.) AB határozatban az alábbiak szerint összegezte: „Az EJEB felfogása szerint a garancia jelentése tágabb a hátrányosabb büntetőjogi rendelkezés visszaható hatályú alkalmazásának tilalmánál. Az EJEB olvasatában az Egyezmény 7. Cikk 1. pontja ugyanis egyfelől megkívánja, hogy mind a bűncselekmény, mind a büntetés törvényes legyen (*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*). Vagyis egyértelmű és

világos törvényi meghatározást igényel, hogy mely cselekmény milyen büntetéssel sújtható. Ez a követelmény akkor teljesülhet, ha önmagból a törvényi megfogalmazásból kitűnnek a büntetőjogi felelősség konkrét feltételei. Másfelől az Egyezmény 7. Cikk 1. pontja követelményként írja elő, hogy **a büntető jogszabályoknak a terhelt hátrányára nem lehet kiterjesztő értelmet adni például analógia vagy más hasonló jogértelmezés alkalmazásával** {lásd elsőként: EJEB, Kokkinakis kontra Görögország (14307/88), 1993. május 25., 52. bekezdése, illetve EJEB, Coëme és mások kontra Belgium [GC], (32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 és 33210/96), 2000. október 18., 145. bekezdés}. (Indokolás [38]).

Az indítványozó tisztában van azzal, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti **alkotmányjogi panasz eljárás keretében konkrét bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata nem kérhető** {legutóbb például: 3412/2020. (XI. 26.) AB határozat, Indokolás [18]}, ennek megfelelően jelen alkotmányjogi panaszában kizárólag a támadott bírói döntés Alaptörvénybe ütközését állítja. Az indítványozó ugyanakkor utal arra, hogy az Alkotmánybíróság a 2/2019. (III. 5.) AB határozat rendelkező részében akként foglalt állást, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény értelmezése során tekintettel van ... a Magyarországot nemzetközi szerződés alapján terhelő kötelezettségekre.”, ekként az Emberi Jogok Európai Egyezménye, mint Magyarország által az Alaptörvény Q) cikkének megfelelően **vállalt nemzetközi kötelezettségre az Alkotmánybíróságnak a XXVIII. cikk (4) bekezdésének értelmezése során is tekintettel kell lennie.**

2.2.2. Az alaptörvény-ellenesség indokolása az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatára tekintettel

a, Az indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinthető, hogy **az Alkotmánybíróság által a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben megfogalmazott tételek a XXVIII. cikk (4) bekezdésével összefüggésben is alkalmazhatóak-e.**

Az indítványozó álláspontja szerint

egyfelől, a XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdése a büntetőeljárások szempontjából a *lex generalis* és *lex specialis* viszonyában állnak egymással, ekként abban az esetben, ha egy önkényes, a *contra constitutionem* szintjét elérő **bírói jogértelmezés egyaránt sértheti a XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdéseit, a XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelmét kell megállapítani.**

másfelől, tekintettel a büntetőeljárások sajátos jellegére, az önkényes bírói döntés megítélése során alkalmazott **teszt a XXVIII. cikk (4) bekezdésével összefüggésben nyilvánvalóan nem lehet enyhébb (nem nyújthat gyengébb alkotmányos védelmet az indítványozó számára), mint amelyet a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti teszt biztosít.** Ezt támasztja alá, hogy maga az Alaptörvény is külön kiemelte a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti

tisztességes bírósági eljáráshoz való jog köréből a XXVIII. cikk (4) bekezdése szerinti *nullum crimen sine lege* és *nulla poena sine lege* elveit.

Az indítványozó az alkotmányjogi panasz korábbi részében már igazolta, hogy álláspontja szerint a támadott bírói döntés **miért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mely feltételek teljes mértékben irányadóak a XXVIII. cikk (4) bekezdésével összefüggésben is akkor, ha az Alkotmánybíróság a két tesztet azonosan határozza meg.**

Abban az esetben pedig, ha az Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasz alapján **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vizsgálja meg a XXVIII. cikk (4) bekezdése során alkalmazandó tesztet, és arra önálló, a XXVIII. cikk (1) bekezdésétől eltérő feltételrendszert dolgoz ki, úgy az indítványozó érvelése szerint a Fővárosi Törvényszék ítéletének alaptörvény-ellenessége ezen szigorúbb (az indítványozók számára több garanciális jogosultságot biztosító) teszt alapján is kétséget kizáróan megállapítható lesz.**

Az indítványozó kiemeli: a Btk. 165. § (1) bekezdése szerinti **foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés akkor követhető el**, ha az eredmény a terheltnek felróható magatartás következtében jön létre, azaz **megállapítható az okozati összefüggés**. Ebben a kérdésben Magyarországon teljesen egységes a szakirodalom (a jelen alkotmányjogi panaszban már idézett Btk.-kommentárok), a bírói gyakorlat (melyre vonatkozóan jelen alkotmányjogi panasz ugyancsak számos példát tartalmaz), továbbá mindezekről függetlenül a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a másodfokú bíróságot új eljárásra utasító végzése is, mely az előző két szemponttól függetlenül is minden kétséget kizáró módon kötelező erővel bírt a megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék számára. (Az indítványozó ismételten utal a Kúria végzésére, mely szerint **„nem valósul meg a bűncselekmény – okozati összefüggés hiányában –, ha az eredmény nem a terheltnek felróható magatartás következtében jön létre.”**)

A Fővárosi Törvényszék ítéletében egyértelműen állást foglalt abban a kérdésben, hogy a sértett halála és az indítványozó magatartása között az ok-okozati összefüggés nem állapítható meg, mely megállapítást az indítványozó sem vitatja. Eszerint **„A szakértők egybehangzó nyilatkozata értelmében azonban néhai sértett halála és a terhelt fentebb hivatkozott mulasztása közötti ok-okozati összefüggés nem állapítható meg, ugyanis nem kizárt, hogy a sértett halála a rosszullétkor alkalmazott azonnali szakszerű orvosi ellátás esetén is bekövetkezett volna.”** (jogerős ítélet, [50]).

Az indítványozó érvelése szerint amennyiben **valamely bűncselekmény elkövetésének feltétele az ok-okozati összefüggés fennállta** (ahogy azt a felülvizsgálati eljárásban hozott végzésében a Kúria is minden kétséget kizáróan **rögzítette**), az indítványozó esetében pedig **az ok-okozati összefüggés nem állapítható meg** (ahogyan azt pedig a **megismételt másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék ítélete rögzítette**, ugyancsak minden kétséget kizáróan), és **ennek ellenére az indítványozó ugyanazon elkövetési magatartással,**

ugyanazon bűncselekmény miatt mégis elítélésre kerül, az nem jelenthet mást, mint hogy az indítványozót a Fővárosi Törvényszék **olyan magatartás miatt sújtotta büntetéssel, mely a hatályos magyar Büntető Törvénykönyv alapján nem bűncselekmény.** Még ha feltételezzük is, hogy a Fővárosi Törvényszék eljáró tanácsa nincs tisztában az irányadó bírói gyakorlattal és a vonatkozó szakirodalommal, abban az esetben is **minden kétséget kizáróan tisztában kellett lennie a Kúria megismételt eljárásra utasító végzésének tartalmával, mellyel indokolás nélkül, kifejezetten szembehelyezkedve állapította meg az indítványozó bűnösségét.** Az indítványozó megítélése szerint az eset összes körülményeire tekintettel ezért a támadott bírói döntés nyilvánvalóan önkényesnek, *contra constitutionem*nek tekinthető, **az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdésének sérelme pedig jelen esetben azért állapítható meg,** mert nem egyszerűen csak az eljárás tisztességessége sérült [ahogyan azt az indítványozó már kifejtette, és amely tényező már önmagában is megalapozza a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének megállapíthatóságát], hanem ezen **önkényes, contra constitutionem bírói döntés egyben az indítványozó büntetőjogi felelősségének megállapítását is eredményezte.**

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó **nem** kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához **nem** járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

a, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.XVI.11.102/2016/16. számú ítélete;

b, a Fővárosi Törvényszék 29.Bf.10269/2017/6. számú ítélete;

c, az indítványozó felülvizsgálati kérelme;

d, a Kúria Bfv.I.193/2019/8. számú végzése;

e, a Fővárosi Törvényszék 29.Bf.10.722/2019/21. számú ítélete.

